

indgaaede paa Aaremaal, paa 3, 4 eller 5 Aar, let være, at en saadan Bestatning, ikke alene til Sprøiters Anskaffelse men ogsaa til Vandbeholdere, til Sprøitehus osv., kan blive iværksat i det sidste Aar af Leiecontracten, ja endog naar Leieren er ifærd med at flytte ud, og det bliver en overordentlig stor Udgift for en saadan Leier og, som sagt, alene til Eiernes Fordeel. Det er der raadet Bod paa ved det nævnte Endringsforslag, i Særdeleshed dets sidste Stykke, hvorefter det er ordnet saaledes, at Eieren maa udrede det Halve, hvorved altsaa kun den ene Halvdeel falder paa Leierne. Det er en Beskyttelse, og derfor kunde jeg ønske, at dette Forslag maatte blive vedtaget.

Tscherning: Jeg vil blot i Anledning af, at der er talt saameget om Sprøiter, bemærke, at saalænge man ikke veed, hvorledes Sprøiterne skulle være, vil det i Virkeligheden ikke have noget at betyde, at der skal anskaffes Sprøiter. Der er Sprøiter, der ikke ere længere end denne Pennekniv, og der er Sprøiter, der knap kunne trækkes af 4 Heste.

C. Petersen: Jeg skal blot i Korthed udtale det Haab, at den ærede Forslagsstiller (Tonnesbech) til tredie Behandling vil tage Udtrykket „Brandspand“ væk og blive staaende ved „Spand“, saaledes som foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Saa kan man gaae ind paa Bestemmelsen; men ved „Brandspande“ har man jo i Reglen altid forstaaet Læderspande, som blive anskaffede alene til dette ene Brug, og deres Anskaffelse kan jeg langt fra gaae ind paa.

Knudsen: Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Hansen) havde megen Betænkelighed ved at gaae ind paa Regjeringsudkastet med Hensyn til Udgifter i Anledning af Sprøitehold, og han motiverede det ved, at det navnlig var for Leierens Vedkommende, han var bange. Han frygtede for, at hvis Regjeringsudkastet gik igjennem, skulde Leierne komme til at udrede et for stort Beløb i saa Henseende, men jeg troer ikke, at Leierne,

selv om Regjeringsforslagets Bestemmelser i denne Henseende vedtoges, ville blive noget syndelig medtagne. Communeudgifterne udredes jo i Reglen efter Hartkorn og efter Formue og Leilighed. Af Hartkornet ville Leierne jo ikke komme til at udrede noget Bidrag, og efter Formue og Leilighed vil det, de komme til at udrede, i de fleste Tilfælde heller ikke blive syndelig stort; da man nu vistnok maa indrømme, at Formue og Leiligheds skatten er den hensigtsmæssigste og bedste Maade at udrede Communeudgifter paa, ville Leierne altsaa ikke blive haardt medtagne, selv om Regjeringsforslaget vedtoges. Det var kun dette, jeg vilde tillade mig at gøre opmærksom paa.

J. Andersen: Jeg indrømmer, at den Form, hvori Regjeringsudkastet nu er forelagt, indeholder en større Betryggelse end den tidligere, men jeg troer dog, at en hderligere Klarhed vil fremstaae i dette Forhold, naar Forslaget under Nr. 63 bliver vedtaget, fordi det fastsætter bestemte Regler, hvorimod Regjerings Forslag jo dog i enkelte Tilfælde kunde ramme for haardt.

J. M. Hansen: Med Hensyn til den Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) om, at der ikke er noget bestemt om, hvorledes Sprøiterne skulle være, og at man derfor meget rolig kunde vedtage Forslaget, skal jeg gøre opmærksom paa, at § 29 netop lægger Bestemmelsen om, hvorledes Sprøiterne skulle være, under Amtsraadet; Ordningen deraf skal stee af Amtsraadet ved Regulativer, der indsendes til Justitsministerens Approbation. Det samme Amtsraad, som man altsaa vil give Magt til at paabyde en Commune, der ikke selv finder det nødvendigt, at anskaffe Sprøiter, skal tillige bestemme, hvorledes Sprøiten skal være.

Tscherning: Ja jeg mener netop, at man overlader dette til Communerne, naar man ikke bestemmer Sprøiternes Størrelse. Det Væsentligste er Bestemmelsen af, hvor store Sprøiterne skulle være, thi ellers bliver Anskaffelsen i sig selv unyttig.